

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2017. évi február hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.330/2015/22. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtön fokozatban rendeli végrehajtani, melyből legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra;
- II.rendű vádlott esetében a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelt előzetes fogvatartás kezdő napja helyesen a 2016. évi április hó 9. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.rendű vádlott vonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig, míg II.rendű vádlott esetében a 2017. évi február hó 14. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi II.rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000 (ötezer) forint bünyügyi költség megfizetésére az államnak.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a büntetőjogi jogkövetkezmények enyhítése érdekében I.rendű vádlott és védője, valamint II.rendű vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában - a II.rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításának pontosítása mellett - az elsőfokú bíróság ítéletének a helyben hagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot - a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra - az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

Mellőzte II.rendű vádlottkorábbi elítéléseire vonatkozó - a határozat 3. oldal 2. bekezdésétől a 4. oldal 6. bekezdéséig terjedő - szövegrészeket, ezek helyébe a következő megállapítások kerültek:

- 1-3. II.rendű vádlottat 1998 és 2000 között különböző bíróságok lopási cselekmények miatt három alkalommal ítélték - egyszer felfüggesztett, két esetben pedig végrehajtandó - szabadságvesztésre.
4. A Bajai Városi Bíróság a 2008. június 17-én jogerőre emelkedett 12.B.584/2006/50. számú ítéletével csalás büntette és 10 rb. csalás vétsége miatt - mint visszaesőt - 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.
5. A Bajai Városi Bíróság a 2009. április 1-én jogerőre emelkedett 3.B.182/2007/13. számú ítéletével 2 rb. jármű önkényes elvételének büntette miatt - mint különös visszaesőt - 4 hó börtönre ítélte.
6. A Bajai Városi Bíróság a 2009. június 10-én jogerőre emelkedett 12.B.149/2007/44. számú ítéletével csalás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége miatt - mint visszaesőt - 1 év 8 hó börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.
7. A Bajai Városi Bíróság a 2009. október 8-án jogerőre emelkedett 12.B.171/2008/4. számú ítéletével csalás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége miatt 6 hó börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A fenti 4., 5., 6. és 7. sorszámú alapítéleteket a Bajai Városi Bíróság a 2010. február 10-én jogerőre emelkedett 12.Bk.196/2009/2. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta és annak tartamát 4 év 3 hó börtönben határozta meg, annak megállapításával, hogy különös visszaeső. E büntetéséből II.rendű vádlott- azt teljes egészében kitöltve - 2011. június 30-án szabadult.

8. A Mohácsi Városi Bíróság a 2013. december 17-én jogerőre emelkedett 1.B.170/2012/49. számú ítéletével orgazdaság büntette, 2 rb. lopás büntette és 2 rb. lopás vétsége miatt - mint többszörös visszaesőt - 1 év 6 hó börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. E büntetéséből II.rendű vádlott- feltételes szabadság kedvezményével - 2014. október 22-én szabadult. A feltételes szabadság tartama 2015. október 21-én járt volna le.
9. A Pécsi Járásbíróság a 2016. szeptember 20-án jogerőre emelkedett 12.B.735/2014/77. számú ítéletével sikkasztás vétsége miatt - mint többszörös visszaesőt - 90 nap elzárásra ítélte. E büntetését nem töltötte le.

A Szigetvári Járási Ügyészség B.899/2015/14-I. számú vádiratával 2016. november 22-én lopás vétsége és csalás vétsége miatt vádat emelt ellene (*erkölcsi bizonyítvány 23/II. sorszám alatt*).

I.rendű vádlottól lefoglalt amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma helyesen 38,3 gramm volt, ami a jelentős mennyiség alsó határának 383%-a. A különösen jelentős mennyiség alsó határára történő utalást a másodfokú bíróság mellőzte. A II.rendű vádlottól lefoglalt amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 0,518 gramm volt, mely a csekély mennyiség felső határának 103,6%-a.

I.rendű vádlottígy a cselekményét minimálisan 38,818 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú amfetaminra követte el, mely a jelentős mennyiség alsó határának 388,18%-a.

II.rendű vádlottat a 2016. április 11-én történő előzetes letartóztatása előtt a Kapuvári Rendőrkapitányság már 2016. április 9-én őrizetbe vette (7.B330/2015/1.4. sorszámu jegyzőkönyv melléklete). A másodfokú eljárásban vele szemben kibocsátott elfogatóparancs alapján 2017. február 14-én ismételtén őrizetbe vették, ekkor az előzetes letartóztatását a másodfokú bíróság 2017. február 16-án rendelte el.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most más mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az kellően felderített és egyben hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával, kellő részletességgel folytatta le. Feltárta és megvizsgálta mindazokat az adatokat, melyek az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából jelentőséggel bírnak, mindenekelőtt a rendőri intézkedésekről és a lefoglalásokról szóló jegyzőkönyveket, az igazságügyi vegyészszakértői véleményeket, valamint a vádlottaknak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásait. A múltbeli történések rekonstruálását alapvetően a nyomozó hatóság eredményes felderítő tevékenysége tette lehetővé, az a körülmény, hogy az elkövetőket tettenérték és I.rendű vádlottlakásában, illetve II.rendű vádlottszemélygépkocsijában a rendőrség - műanyag zacskókba csomagoltan - amfetamin tartalmú készítményeket foglalt le.

Előállítását követően I.rendű vádlottfeltáró jellegű beismerő vallomást tett, nem pusztán a házkutatás során közvetlenül feltárt tényekkel összefüggésben, hanem arra vonatkozóan is, hogy a szekrényében megtalált digitális mérleggel a kábítószerből kisebb adagokat készített, melyeket - kreatinnal történő hígítás után - az ismeretségi körében áruba bocsátott. Egybehangzó, ellentmondástól mentes adatok igazolták azt is, hogy a Ford Galaxy típusú gépjármű vezetőülése mellett megtalált 17,02 gramm össztömegű fehér port II.rendű vádlott- néhány órával korábban - éppen I.rendű vádlottól vásárolta.

A büntetőeljárás során lefoglalt kábító-, illetve pszichotróp készítmények tiszta hatóanyag-tartalmának a meghatározása vékonyréteg-kromatográfiás vizsgálati módszerrel, egy alsó és egy felső határérték megjelölésével történik. Ebből következően - szem előtt tartva a Be.4.§ (2) bekezdésében írtakat - mindig az elkövető szempontjából kedvezőbb mennyiséget kell figyelembe venni, azt tehát, mely a megadott határokon belül a legkisebb. Ezért a jelen ügyben is csak azt lehetett volna rögzíteni, hogy a I.rendű vádlott, utca ... szám alatti lakásában őrzött nedves állapotú paszta minimálisan 38,3 gramm, míg II.rendű vádlottszemélyautójában tartott fehér színű, műanyag tasakba csomagolt anyag legalább 0,518 gramm amfetamin-bázist tartalmazott.

Ezen túlmenően - nehezen követhető, áttekinthetetlen szerkesztési elve miatt - időrendi sorrendbe kellett állítani II.rendű vádlottkorábbi büntetéseire vonatkozó adatokat, mellőzve a felsorolásból a szükségtelen részleteket. Kiegészítésre és pontosításra szorultak az előzetes fogvatartásával kapcsolatos megállapítások is, ezeket a másodfokú bíróság pótolta.

Az elsőfokú bíróság tényállása ezekkel a helyesbítésekkel, illetve kiegészítésekkel vált megalapozottá, így az - a Be.352.§ (2) bekezdésében írtak szerint - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.rendű és II.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A cselekményeik minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak, mégis azzal, hogy I.rendű vádlotta jelentős mennyiségű kábítószerből történő, legalább három alkalommal ismétlődő értékesítő tevékenységével a Btk.176.§ (1) bekezdés *IV. fordulatában* meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő (*kereskedéssel elkövetett*) kábítószer-kereskedelem büntettét, míg II.rendű vádlotta csekély mennyiséget meghaladó kábítószer megvásárlásával a Btk.178.§ (1) bekezdés *III. fordulatában* meghatározott (*megszerzéssel elkövetett*) kábítószer birtoklása büntettét valósította meg.

E bűncselekmények öt évtől húsz évig, illetve egy évtől öt évig terjedő, határozott tartamú szabadságvesztéssel büntetendők. A többszörös visszaeső II.rendű vádlott esetében - a Btk.89.§ (1) bekezdésében írtak szerint - a büntetési tételének felső határa a felével, hét év hat hónapra emelkedett, ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt. Ugyanakkor a büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők feltárása tévesen és pontatlanul történt meg, ezért szükségesnek mutatkozott azok ismételt számbavétele és értékelése.

II.rendű vádlotta többszörös visszaesés megállapításához szükséges mértéken túl is többször volt büntetve. Bűncselekményét helyesen feltételes szabadság tartama (és nem próbaideje) alatt, illetve - és ez elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét - újabb, a 9. pontban írt elítélésével kapcsolatos büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Mindezeket a terhére kellett értékelni.

Az esetében szó sem volt arról, hogy rendezett családi körülmények között élne. Éppen ellenkezőleg, a bűnöző életvitele - többszörös visszaesői minőséget lényegesen meghaladó büntettség, feltételes szabadság és eljárás hatálya alatti újabb bűnelkövetés - mellett még arra vonatkozó adatok is felmerültek, hogy az élettársát életveszélyesen megfenyegette, illetve a lakásuk berendezési tárgyait megrongálta. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás csak elfogatóparancs kibocsátását követően volt vele szemben lefolytatható. Ilyen körülmények között a rendszeres munkaviszonyra és legális jövedelemszerzésre vonatkozó megállapítások ténybeli alapjai is nyilvánvalóan hiányoznak.

I.rendű és II.rendű vádlottakat tettenérték, a birtokukban lévő kábítószer és egyéb eszközöket lefoglalták. Bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomásuk tehát nem volt feltáró jellegű.

I.rendű vádlott esetében nyomatékos enyhítő körülmény az is, hogy a büntetőeljárás egésze alatt a személyi szabadságának elvonásával járó kényszerintézkedés hatálya alatt állt: több mint két esztendőt töltött előzetes letartóztatásban.

E kiegészítések és pontosítások mellett I.rendű vádlott büntetése eltúlzottan szigorúnak tekinthető. Nem észlelte ugyanis az elsőfokú bíróság, hogy az általános szabályok alkalmazása vele szemben a büntetési célokra túlmutató jogkövetkezmények kiszabásához vezetett. A büntetési tétel alsó határában megállapított szabadságvesztés további enyhítésére ugyan nincs indok, azonban - a büntetlen előéletére és az előzetes letartóztatásban töltött hosszabb időre tekintettel - az esetében a Btk.35.§ (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozat is megállapítható. Ezt meghaladóan az elkövetés körülményei - így mindenekelőtt a cselekményhez kapcsolódó kábítószer túlnyomó részének a lefoglalása, valamint az őszinte megbánást mutató beismerő vallomása - különös méltánylást érdemelnek, ezért a másodfokú bíróság a Btk.38.§ (3) bekezdése értelmében

úgy rendelkezett, hogy I.rendű vádlotta börtön fokozatú szabadságvesztés-büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

II.rendű vádlottbüntetése maradéktalanul összhangban áll a Btk.79.§ (1) bekezdésében megfogalmazott célokkal, annak megváltoztatására nincs törvényes lehetőség.

Következésképpen az enyhítést célzó fellebbezések kizárólag I.rendű vádlott tekintetében bizonyultak megalapozottnak.

II.rendű vádlottat - az elsőfokú bíróság által kibocsátott elfogatóparancs alapján - a Kapuvári Rendőrkapitányság 2016. április 9-én őrizetbe vette, így ez tekinthető az előzetes fogvatartásba történő beszámítás kezdő napjának.

Ennyiben tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta, mégis azzal, hogy II.rendű vádlottfeltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből történő kizárása a Btk.38.§ (4) bekezdés a) és d) pontjain alapul.

A kiszabott szabadságvesztésbe - figyelemmel a Btk.92.§ (1) bekezdésében írtakra - az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése után előzetes fogvatartásban töltött időt is be kell számítani.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2017. február 24.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.330/2015/22. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.49/2016/25. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2017. évi február hó 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke